

Den skjulte historie om vers fyrre – nummer tre

Søndagsloven og den profetiske rejse: Fra Patriot Act til den endelige prøve

Jeff Pippenger

2024-09-22

„Ved det dekret, som håndhæver pavemagtens institution i overtrædelse af Guds lov, vil vor nation fuldstændig løsrive sig fra retfærdigheden. Når protestantismen skal række sin hånd ud over kløften for at gribe den romerske magts hånd, når den skal række over afgrunden for at slutte hånd med spiritismen, når vort land under indflydelsen af denne trefoldige union skal forkaste ethvert princip i sin forfatning som en protestantisk og republikansk regering og skal træffe foranstaltninger til udbredelsen af pavelige usandheder og vildfarelser, da kan vi vide, at tiden er kommet for Satans vidunderlige virksomhed, og at enden er nær.“

„Ligesom de romerske hæres fremrykken var et tegn for disciplene på Jerusalems forestående ødelæggelse, således kan dette frafald være et tegn for os på, at grænsen for Guds langmodighed er nået, at vort folks misgerningsmål er fuldt, og at barmhjertighedens engel er ved at tage sin flugt, aldrig mere for at vende tilbage. Guds folk vil da blive styrtet ind i de scener af lidelse og nød, som profeterne har beskrevet som Jakobs trængselstid. De trofaste, forfulgte råb stiger op til himlen. Og ligesom Abels blod råbte fra jorden, således er der også røster, som råber til Gud fra martyrs grave, fra havets grave, fra bjergenes huler, fra klostrenes gravhvelvinger: ‘Hvor længe, Herre, du Hellige og Sanddru, vil du undlade at dømme og hævne vort blod på dem, som bor på jorden?’“

Herren udfører sit værk. Hele himlen er i bevægelse. Hele jordens Dommer vil snart rejse sig og hævde sin krænkede myndighed. Udfrielsens mærke vil blive sat på de mænd, som holder Guds bud, som ærer Hans lov, og som nægter dyrets eller dets billedes mærke.

„Gud har åbenbaret, hvad der skal ske i de sidste dage, for at Hans folk må være beredt til at stå imod modstandens og vredens storm. De, som er blevet advaret om de begivenheder, der ligger foran dem, skal ikke sidde i rolig forventning om den kommende storm og trøste sig med, at Herren vil beskytte sine trofaste på trængslens dag. Vi skal være som mænd, der venter på deres Herre, ikke i passiv forventning, men i alvorligt arbejde, med urokkelig tro. Det er ikke nu tid til at lade vore sind være optaget af ting af mindre betydning. Mens mennesker sover, ordner Satan aktivt forholdene, så Herrens folk ikke må få barmhjertighed eller retfærdighed. Søndagsbevægelsen gør nu sin vej frem i mørket. Lederne skjuler det sande stridsspørgsmål, og mange af dem, der slutter sig til bevægelsen, ser ikke selv, hvorhen understrømmen fører. Dens bekendelser er milde og tilsyneladende kristelige, men når den taler, vil den åbenbare dragens ånd. Det er vor pligt at gøre alt, hvad der står i vor magt, for at afværge den truende fare. Vi bør søge at afvæbne fordom ved at stille os selv i det rette lys for folket. Vi bør fremholde for dem det virkelige spørgsmål, der står på spil, og derved rejse den mest virkningsfulde protest mod forholdsregler til indskrænkning af samvittighedsfriheden. Vi bør ransage Skrifterne og være i stand til at aflægge regnskab for grunden til vor tro. Profeten siger: ‘Den ugudelige skal handle ugudeligt, og ingen af de ugudelige skal forstå; men de vise

skal forstå.” Testimonies, bind 5, 451, 452.

Når “søndagsbevægelsen” “skal tale, vil den åbenbare dragens ånd.” De fire afsnit fastslår, at De Forenede Stater ved søndagsloven “fuldstændigt vil afskære sig selv fra retfærdigheden.” Ved søndagsloven “er tiden kommet for Satans forunderlige virke.” Ved søndagsloven fuldbyrdes trefoldsunionen. Ved søndagsloven “forkaster De Forenede Stater ethvert princip i sin forfatning som en protestantisk republikansk regering”, og de “træffer også foranstaltninger til udbredelsen af pavelige usandheder og vildfarelser.” Denne søndagslov er et “tegn for os på, at grænsen for Guds langmodighed er nået, at vor nations misgernings mål er fuldt, og at barmhjertighedens engel er ved at tage sin flugt, aldrig mere at vende tilbage.” Dette tegn blev forbilledliggjort ved den advarsel, som Jesus gav, da han identificerede ødelæggelsens vederstyggelighed, som profeten Daniel har talt om. Det er dér, at den bøn, som martyrerne under det femte segl frembærer, opfyldes: “Hvor længe, Herre, du hellige og sanddru, vil du vente med at dømme og hævne vort blod over dem, som bor på jorden?” Det er også ved dette vejmærke, at de dårlige og de kloge jomfruer åbenbarer deres karakter.

Ved søndagsloven “forkaster De Forenede Stater ethvert princip i sin forfatning”. Den tidsperiode, hvori dette værk blev fuldbyrdet, begyndte med Patriot Act i 2001. Perioden fra 2001 og indtil søndagsloven repræsenterer et fremadskridende værk, hvor forfatningen forkastes. Dette fremadskridende værk svarer til den profetiske linje, hvor dyrets billede bliver dannet. Linjen om dyrets billede kan forekomme en smule mere kompliceret, men det er umagen værd at forstå denne komplikation. Det, som komplicerer linjen om dyrets billede, er, at den repræsenterer to linjer.

For jorddyret er de to linjer Republikanismens og Protestantismens horn. Disse to horn forenes i et forhold mellem kirke og stat og fuldbyrder således dannelsen af dyrets billede. Linjen for dannelsen af dyrets billede har derfor to linjer inden for den ene linje, for de republikanske og protestantiske horn løber parallelt med hinanden gennem historien, men deres enkelte linjer har også hver sit eget profetiske vidnesbyrd at bære. En profetisk linje med to parallelle emner er mere kompliceret end blot at markere vejmærkerne for de politiske handlinger, der repræsenterer den tale, som er forbundet med forfatningen.

De to linjer af republikanske og protestantiske horn kompliceres yderligere af den profetiske kendsgerning, at der inden for det republikanske horn findes historien om kampen mellem slaveritilhængende demokrater og antislaveri-republikanere; og videre, at der inden for det protestantiske horn er en vedvarende prøvelsesproces, som følger de vise og de dårlige jomfruer inden for det protestantiske horns historie. Ikke desto mindre er det af højeste vigtighed at slå sig fast ned i disse sandheder.

Inden for den linje, som er repræsenteret ved jorddyrets to horn, findes den parallelle fremstilling af enten at danne en Kristi karakter eller en Satans karakter, hvilket svarer til enten at danne et billede af Kristus eller et billede af dyret; for i denne sammenhæng repræsenterer “dyret” et skabt væsen i modsætning til Skaberen. Dannelsen af disse egenskaber fuldbyrdes indreligt blandt alle mennesker, for når nådetiden afsluttes, findes der kun to klasser. Dannelsen fuldbyrdes også ydreligt i alliancen mellem den pavelige magt og De Forenede Nationer.

Således begyndte prøvelsens tid for dannelsen af dyrets billede i 2001, og den ender ved søndagsloven i De Forenede Stater. I denne tidsperiode illustrerer den profetiske historie om jorddyrets to horn en indre og ydre strid inden for hvert af de respektive horn, hvad enten den er religiøs eller politisk, samt også en kamp mellem de to horn indbyrdes.

Søndagsloven i De Forenede Stater repræsenterer den advarsel om at flygte, som Jesus identificerede som “Ødelæggelsens Vederstyggelighed”. Søndagsloven i De Forenede Stater er afslutningen på den periode, som begyndte i 2001. Patriot Act var “Ødelæggelsens Vederstyggelighed, omtalt ved Daniel”, og identificeret af Jesus som et tegn på at flygte fra en kommende ødelæggelse.

Patriot Act indbefatter det profetiske lys fra 1888 og Blair Bill. Patriot Act rummer derfor også profetisk forbilledliggørelsen af søndagsloven, således at perioden fra 2001 begynder med en søndagslov, som forudskygget ved 1888—Blair Bill, 2001—Patriot Act, og den ender med søndagsloven.

Advarslen om at flygte fra byerne i 2001 er et forbillede på advarslen om at flygte ud fra Babylon ved søndagsloven. Den dom, der bringes over Amerikas Forenede Stater ved søndagsloven, er et forbillede på den dom, der bringes over hele verden, når Mikael står frem, og menneskets nådetid afsluttes. Kristi signatur som Alfa og Omega fremstilles gentagne gange i de sandheder, der repræsenteres ved Blair-lovforslaget i 1888, og i alt det, som 1888 repræsenterer, og som gentages i 2001.

2001, som blev forbilledliggjort ved 1888, repræsenterer ikke blot tegnet til at flygte, således som det er fremstillet ved ødelæggelsens vederstyggelighed, men det blev også fremstillet ved år 66 e.Kr. og Cestius’ belejring. Titus’ belejring i år 70 e.Kr. repræsenterer søndagsloven i De Forenede Stater. Søndagsloven i De Forenede Stater er repræsenteret ved året 321 og Konstantins første søndagslov, og 538 repræsenterer det tidspunkt, hvor den sidste nation på jorden bukker under for dyrets mærke.

2001 er 1888, Cestius og året 66 e.Kr. Søndagsloven er Titus og årene 70 og 321. 2001 er også Jesu dåb og Hans nedstigning i Åbenbaringen kapitel ti den 11. august 1840. Alle disse symboler bidrager til forfatningens linje.

De Forenede Staters profetiske historie løber parallelt med adventismens historie. I 1798 fik pavedømmet sit dødelige sår, og 1798 var endetidens begyndelse, da den del af Daniels profetier, som vedrørte historien om den første og den anden engel i Åbenbaringen fjorten, blev åbnet. Her i 1798 markeres adventismens profetiske begyndelse, og i 1798 blev jorddyret med lammehorn det sjette rige i Bibelens profeti.

1798 blev forudgået af tre profetiske vejmærker, som er forbundet med linjen for jordens dyr og dermed med De Forenede Staters tale og De Forenede Staters forfatning. Disse tre vejmærker var Uafhængighedserklæringen, fremsat i 1776, dernæst forfatningen i 1789 og derefter Alien and Sedition Acts af 1798.

Disse tre vejmærker vedrører Forfatningens profetiske linje og markerer begyndelsen på det sjette rige i Bibelens profeti. Søndagsloven er afslutningen på det sjette riges herredømme i Bibelens profeti, og derfor må der af profetisk nødvendighed være tre vejmærker, som går forud for enden, sådan som de tre vejmærker, der gik forud for begyndelsen, var et forbillede.

I 2001, ved tårnenes fald, bliver Patriot Act foregrebet ved Blair-lovforslaget af 1888 sammen med den åbenbare rebellion hos adventismens lederskab ved Generalkonferencen i Minneapolis. En rebellion, om hvilken en engel fortalte søster White, at den blev foregrebet ved Korahs, Datans og Abirams oprør mod Moses, bliver også foregrebet ved Kristi dåb i år 27 e.Kr., islams tilbageholdelse den 11. august 1840 og Uafhængighedserklæringen i 1776, såvel som ved „ødelæggelsens vederstyggelighed, som er omtalt ved profeten Daniel“ som et tegn til at flygte fra den kommende vrede, sådan som det er fremstillet ved Cestius og år 66 e.Kr.

Hvis du stadig kan erindre, at den profetiske linje, vi nu betragter, er De Forenede Staters forfatnings linje, da bidrager alle de ovennævnte profetiske linjer til og stadfæster det profetiske tema, som er repræsenteret ved forfatningens linje. Dog er den linje, som synes at være den mest indbyrdes forbundne, linjen om dyrets billedes dannelse. Dyrets billede er et billede af det pavelige dyr, som fremstilles som et dyr, over hvilket en kvinde hersker, hvilket er foreningen af kirke og stat med kirken i kontrol over forholdet. For at De Forenede Stater kan danne et billede af dyret, må det frafaldne protestantisme i en sådan grad bringe regeringen under sin kontrol, at regeringen vil vedtage og håndhæve religiøse forordninger og til sidst søndagsloven.

Idet processen med at danne dyrets billede fuldbyrdes, skal Forfatningen, som blev skrevet med et grundlæggende princip, der af Thomas Jefferson blev formuleret som »adskillelse mellem kirke og stat«, omstyrtes. Når det protestantiske horn har magt til at lede det republikanske horn til at håndhæve religiøse påbud, flænges selve Forfatningens hjerte; således fremstår det profetiske forhold mellem Forfatningens linje og linjen om dyrets billede.

Den periode, hvori dyrets billede bliver dannet, begyndte i 2001 med Patriot Act, og den ender ved søndagsloven, når dyrets mærke bliver håndhævet. I løbet af den periode bliver sildigregnen udgydt, for sildigregnen begynder at falde, når den mægtige engel i Åbenbaringen atten stiger ned og oplyser jorden med sin herlighed, hvilket ifølge Søster White ville ske, når de store bygninger i New York City blev styrtet ned ved et berøring af Herren.

»Den sene regn skal falde over Guds folk. En mægtig engel skal komme ned fra himlen, og hele jorden skal oplyses af hans herlighed.« Review and Herald, 21. april 1891.

Tiden for den sidstnævnte regns bestænkning repræsenterer et tidsrum, hvor hveden og ugræsset i adventismens sidste generation bliver soldet og rensat. Denne soldning og renselse ender ved søndagsloven, og de kloge jomfruer, som besidder olien, når søndagslovens krise indtræffer, bliver beseglet, og derefter udgydes Helligånden uden mål, indtil Mikael rejser sig, og menneskets nådetid afsluttes.

Under dannelsen af dyrets billede i De Forenede Stater vil den sildige regn være ved at dryppe, og under dannelsen af dyrets billede i verden vil den sildige regn blive udgydt uden mål.

I 2001 begyndte prøvelsen af den laodikeiske Syvendedags Adventistkirke, sådan som den var forbilledliggjort ved protestanterne den 11. august 1840 og ved det gamle Israel, da Kristus blev døbt.

”Prøvelsens tid er lige over os, for den tredje engels høje råb er allerede begyndt i åbenbaringen af Kristi retfærdighed, den syndsforladende Genløser. Dette er begyndelsen til lyset fra den engel, hvis herlighed skal fylde hele jorden.” Selected Messages, bog 1, 362.

Den endelige prøveproces for det tidligere pagtfolk begynder, når lyset fra englen i Åbenbaringen atten begynder at fremføre sit budskab. Hans budskab er også fremstillet i de første tre vers i kapitel atten i Åbenbaringen, og disse tre vers blev ifølge Søster White opfyldt, da de store bygninger i New York City styrtede sammen.

Prøvelsesprocessen begyndte da, som den fremstilles af Johannes i Åbenbaringens tiende kapitel. Prøven var, om du ville tage den lille bog, som var i engelens hånd, og dernæst spise den. I løbet af denne prøvelsestid, mens silde-regnen bliver stænket ud, falder den kun over dem, som vælger at tage den lille bog og spise den.

»Mange har i høj grad undladt at modtage den tidligere regn. De har ikke opnået alle de velsignelser, som Gud således har sørget for til dem. De forventer, at mangelen vil blive afhjulpet ved den sildige regn. Når nådens rigeste overflod skal blive skænket, agter de at åbne deres hjerter for at modtage den. De begår en frygtelig fejltagelse. Det værk, som Gud har påbegyndt i menneskehjertet ved at give sit lys og sin kundskab, må uophørligt føres videre. Hvert enkelt menneske må erkende sin egen nødvendighed. Hjertet må tømmes for al besmittelse og renses til Åndens iboen. Det var ved bekendelse og forsagelse af synd, ved alvorlig bøn og ved at hellige sig selv til Gud, at de første disciple beredte sig til Helligåndens udgydelse på pinsedagen. Det samme værk må nu udføres, blot i større grad. Dengang behøvede det menneskelige redskab kun at bede om velsignelsen og vente på, at Herren skulle fuldkommengøre værket for ham. Det er Gud, som begyndte værket, og han vil fuldende sit værk og gøre mennesket fuldkomment i Jesus Kristus. Men der må ikke være nogen forsømmelse af den nåde, som er fremstillet ved den tidligere regn. Kun de, som lever op til det lys, de har, vil modtage større lys. Hvis vi ikke daglig går fremad i udøvelsen af de aktive kristne dyder, skal vi ikke kende Helligåndens tilkendegivelser i den sildige regn. Den kan falde på hjerter overalt omkring os, men vi vil ikke skelne den eller modtage den.« Testimonies to Ministers, 506, 507.

De, som åd budskabet i 2001, modtog et budskab, der var passende for den periode, men de skulle prøves for at åbenbare, om de virkelig havde tilegnet sig budskabet i en erfaring, der var beredt til Guds segl. I den periode fremstilles den sene regn derfor som stænk, for hveden og ukrudtet er stadig sammen. Derfor siger søster White: »Den kan være ved at falde på hjerter overalt omkring os, men vi skal hverken skelne eller modtage den.« Når de vise er skilt fra de tåbelige, udgydes den sene regn da uden mål, således som det skete på pinsedagen, hvilket er et forbillede på søndagsloven.

”Igen lærer disse lignelser, at der ikke skal være nogen nådetid efter dommen. Når evangeliets værk er fuldendt, følger straks adskillelsen mellem de gode og de onde, og hver classes skæbne

er for evigt fastlagt.” Kristi lignelser, 123.

Perioden med drysningen af den sildige regn, efterfulgt af en periode, hvor den sildige regn udgydes uden mål, fremstilles også som to perioder, hvor dom fuldbyrdes over Guds folk. Den første domsperiode over Guds folk begyndte med Guds hus den 11. september 2001, og ved søndagsloven fuldbyrdes dommen derpå over Guds anden hjord, som enten tager imod eller forkaster den tredje engels høje råb, der begynder ved søndagsloven i De Forenede Stater og ender, når Mikael står frem, og menneskets nådetid afsluttes.

De to perioder med den sene regn, som også er de to perioder af dommen, der begynder med Guds hus og derpå går videre til Guds anden hjord, er også de to perioder i dannelsen af dyrets billede.

Inden for den første af disse to profetiske perioder, når dommen bringes over Guds menighed og også over De Forenede Stater, findes netop den samme historie, hvor både det republikanske horn og det protestantiske horn bliver dømt. Netop dér, hvor laodikeisk adventisme udspys af Herrens mund, fylder De Forenede Stater sit prøvetidsbæger, og national undergang bringes over nationen, og Satan fremtræder da og begynder sit forunderlige værk. De hundrede og fireogfyrre tusinde besegles og løftes op som et banner ved søndagsloven.

Vi bliver underrettet om, at det er umuligt at give nogen forestilling om »Guds folks erfaring, de, som skal være i live på jorden, når himmelsk herlighed og en gentagelse af fortidens forfølgelser bliver sammenblandet.«

„Satan er en flittig studerende af Bibelen. Han ved, at hans tid er kort, og han søger på ethvert punkt at modarbejde Herrens værk på denne jord. Det er umuligt at give noget begreb om den erfaring, som Guds folk, der skal være i live på jorden, vil gennemgå, når himmelsk herlighed og en gentagelse af fortidens forfølgelser blandes sammen. De vil vandre i det lys, som udgår fra Guds trone. Ved englenes mellemkomst vil der være stadig forbindelse mellem himmel og jord. Og Satan, omgivet af onde engle og udgivende sig for at være Gud, vil udføre alle slags mirakler for om muligt at bedrage selv de udvalgte. Guds folk vil ikke finde deres sikkerhed i at gøre mirakler, for Satan vil efterligne de mirakler, som vil blive udført. Guds prøvede og testede folk vil finde deres kraft i det tegn, der er omtalt i 2 Mosebog 31:12–18. De skal tage deres standpunkt på det levende ord: 'Der står skrevet.' Dette er det eneste grundlag, hvorpå de kan stå sikkert. De, som har brudt deres pagt med Gud, vil på den dag være uden Gud og uden håb.“ Testimonies, bind 9, s. 16.

Gentagelsen af fortidens forfølgelser begynder ved søndagsloven i De Forenede Stater, for Satan begynder da sit forunderlige værk, og de vise jomfruer, som allerede er blevet „prøvet og testet“, vil da „vandre i det lys, som udgår fra Guds trone“. Dette vil blive fuldbyrdet gennem englenes gerning, for „ved englenes mellemkomst vil der være stadig forbindelse mellem himmel og jord.“

„De salvede, som står hos hele jordens Herre, har den stilling, som engang blev givet til Satan som den dækkende kerub. Ved de hellige væsener, som omgiver hans trone, opretholder Herren en stadig kommunikation med jordens beboere. Den gyldne olie repræsenterer den nåde, hvormed Gud holder de troendes lamper forsynede, så de ikke skal blafre og slukkes. Hvis ikke denne hellige olie blev udgydt fra himlen i budskaberne fra Guds Ånd, ville

ondskabens magter have fuldstændig kontrol over menneskene.“

“Gud vanæres, når vi ikke modtager de meddelelser, som han sender os. Således afslår vi den gyldne olie, som han ville udgyde i vore sjæle for at blive meddelt til dem, der er i mørke. Når råbet lyder: ‘Se, brudgommen kommer; gå ud for at møde ham,’ vil de, som ikke har modtaget den hellige olie, som ikke har nærmet Kristi nåde i deres hjerter, erfare, ligesom de dårlige jomfruer, at de ikke er rede til at møde deres Herre. De har ikke i sig selv magt til at skaffe olien til veje, og deres liv går til grunde. Men hvis der bedes om Guds Helligånd, hvis vi bønfaller, som Moses gjorde: ‘Lad mig se din herlighed,’ da vil Guds kærlighed blive udgydt i vore hjerter. Gennem de gyldne rør vil den gyldne olie blive meddelt os. ‘Ikke ved magt og ikke ved styrke, men ved min Ånd, siger Hærskarers Herre.’ Ved at modtage de klare stråler fra Retfærdighedens Sol skinner Guds børn som lys i verden.” Review and Herald, 20. juli 1897.

De vise er dem, der besegles i Åbenbaringen kapitel syv og Ezekiel kapitel ni, og som stilles i kontrast til de dårlige, som vanærer Herren ved at nægte at modtage „de meddelelser, han sender“. De dårlige er dem, „som har brudt deres pagt med Gud, og som på den dag vil være uden Gud og uden håb“. Disse to klasser blev prøvet og ført til et punkt, hvor de åbenbarede deres karakter på grundlag af, om de tog imod eller forkastede budskabet for timen. Budskabet for timen siden den 11. september 2001 har været budskabet om den sildige regn.

Budskabet om den sene regn erkendes ved den metode, »linje på linje«, som er fremstillet i Esajas, kapitel otteogtyve. Metoden »linje på linje« er Guds fastsatte metode til bibelstudium, og derfor er det at forkaste denne metode ikke blot at forkaste det budskab, som fremstilles gennem anvendelsen af »linje på linje«, lidt her og lidt der; det er også at forkaste den, som har givet metoden.

På grund af de inspirerede retningslinjer, som blev åbenbaret i prøvelsesprocessen, der fører til beseglingen af de hundrede og fireogfyrr tusinde, er det tydeligt, at den eneste måde, hvorpå et Guds barn kan finde vej gennem den historie, hvor „himmelsk herlighed og en gentagelse af fortidens forfølgelser er sammenblandet“, er at være i en erfaring, hvor lyset fra Guds trone kan genkendes. Det må genkendes, ellers er det nytteløst, og vi er fortabte.

„Vi må ikke vente på den sene regn. Den kommer over alle, som vil erkende og tilegne sig nådens dug og regnskyl, der falder over os. Når vi samler lysets fragmenter op, når vi værdsætter Guds visse miskundheder, han som elsker, at vi stoler på ham, da vil ethvert løfte blive opfyldt. [Esajas 61,11 citeret.] Hele jorden skal fyldes med Guds herlighed.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, s. 984.

I den periode, som begyndte, da englen i Åbenbaringen atten fylder hele jorden med sin herlighed, begyndende den 11. september 2001, er silde-regnen kun kommet „over“ dem, „som“ har „erkendt og tilegnet sig nådens dug og byger, som“ „falder over os“. Den „store fejltagelse“, som Søster White tidligere påpegede, var, da de dårlige jomfruer mente, at de kunne vente, indtil silde-regnen blev udgydt uden mål, for da mente de, at de kunne indhente det forsømte. Sådan er det ikke; kun de, som vokser i deres forståelse af Guds profetiske ord, modtager mere lys.

Når vi afslutter denne artikel, er det punkt, jeg ønsker at fremhæve, forbundet med hensigten med den prøvelsestid, vi nu befinder os i. Hvis vi skal »vandre i lyset, der udgår fra Guds trone« på den tid, da fortidens forfølgelser gentages, vil det være nødvendigt, at vi behersker det profetiske Ord forud for krisen.

I kapitel ét havde Daniel og de tre værdige allerede fuldendt deres uddannelse, før de gik ind for at blive prøvet af Nebukadnezar. I fyrre dage åbnede Kristus det profetiske Ord for disciplenes forståelse forud for de ti dage, hvor disciplene fuldkommengjorde deres enhed. Derefter kom Pinsen, som er et forbillede på søndagsloven.

I Daniels bog, kapitel tre, meddelte Shadrak, Meshak og Abed-Nego Nebukadnesar, at de ikke behøvede nogen yderligere betænkningstid, for de havde allerede afgjort, hvad de skulle gøre i prøvetiden under søndagslovens test. Deres troskab blev forherliget, da de vandrede i ovnen sammen med Kristus, og det budskab, som de allerede havde grundfæstet sig i før prøven, blev båret ud til hele den dengang kendte verden af alle de besøgende stormænd, som var vidner til miraklet i ovnen.

Vi vil fortsætte disse betragtninger i den næste artikel.